Karins vittnesbörd – Del 6

Spara som PDF

”Berättelsen om hur jag kom in i Livets Ord... och vägen ut därifrån”

Del 6: Livets Ord bakom kulisserna

Den som tycker om Bibeln kan bli intresserad av Livets Ord därför att bibelord flitigt citeras. Livets Ord är dock inte bara bibelorden, det är inget fel på dem, men i läran och i Ulf Ekmans attityd finns starkt en besmittelse av maktlystnad och exklusivitet. Under en stel glasyr finns en mycket rörig verklighet som man inte vill erkänna.

Om de människor som mött LO-på-väg i mission blivit välsignade kan man inte generellt säga att det är Livets Ords förtjänst. Jag tvekar att påstå att de fått höra evangeliet, i själva verket har Ulf Ekman och Livets Ord dålig koll på vad evangeliet är. Än har han inte fattat. Som livetsordare visste jag att han inte fattat. Jag hoppades att han skulle fatta, men för honom är det en dödssynd och ett svek att kliva ner från sina höga hästar. Det vore dödsstöten för myten Ulf Ekman och Livets Ord.

Jag kan säga att det är en helt annan sak att vara med än att stöta ihop med trosförkunnelsen lite ytligt. Det låter så bra. Jag är inte bitter alls, bara konstaterar: Det håller inte att leva på än mindre att dö på. Men Gud finns överallt och kan möta den som söker honom, vore det så i ett sibiriskt läger.

Det roliga med Livets Ord var hela tiden att det fanns så mycket att göra och så mycket folk. I början trodde jag dessutom på visionerna. Ja, jag trodde fram till 1996 ungefär, men i början var tron mer bekymmerslös. Man hörde allt möjligt som skulle ske och rycktes med i det allmänt glada, dessutom var det ju uselt ställt med kristenheten förstod man mer och mer. I själva verket visste jag hela tiden att det inte alls var så uselt ställt som Ulf Ekman påstod, men han dömde utifrån sina egna kriterier. Vi som känner till kristenheten vet att det går inte döma på det viset. Jag för min del längtade hela tiden efter alla de andra kristna. Som jag inte fick vara med och som inte fick vara med oss annat än på Ulf Ekmans villkor.

Men det var min egen längtan efter att bli en riktigt radikal och bra kristen som drev mig dit. Vad som höll mig kvar i så många år var **fruktan**. Kulisserna döljer mycket som egentligen inte går att fatta om man inte varit med om något liknande. Varit med i vänstern t.ex. Maktspel och förödmjukelser. Jag trodde på Ulf Ekmans idé om att Jesus när han gick på jorden var i samma situation som Ulf Ekman, att det här var efterföljelsens pris.

Idag är jag tacksam för att Jesus är den som ska döma vårt livsverk. Inte ens jag dömer Livets Ord eller Ulf Ekman eller nån annan. Jag vill bara berätta vad jag varit med om, för att det hjälper mig att förstå att jag inte är unik, inte knäpp, utan det jag sett och hört var verkligheten. Trots att den verkligheten inte var erkänd som verklighet där.

Wilgot Fritzson (Ljus i Öster) och andra kan vittna om baksidan av Livets Ords verksamhet i öst - eller "framfart" - burdust, okänsligt, utan känsla för de kristna som redan fanns och alltid funnits på platserna, utan ansvar för följderna. Det vi läser i Magazinet och Nyhetsbrevet är den strålande framsidan, glaserad med önskedrömmen.

Jag tyckte hela tiden att mitt förhållande till arbetskamrater och till världen i övrigt var en attrapp. Jag var falsk. Jag berättade inte allt de behövde få veta. Jag hoppades att allt skulle utveckla sig till det bättre av sig självt.

Nog om detta nu. Ingen behöver vara med där. Gud är Gud och hans Ord är hans Ord – ändå.

/Karin

[<– Till Del 5](#) | [Till Del 7 –>](#)